

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (58)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

KES SESİNİ BE ADAM!..

Bî misaldür dinle sen bilcümle medh'e hâiz
Haram gayra özeldür hâşâ on'çün ferâiz
Susmaktur sana düşen kes sesini be adam
Gör Nefs olursa vaiz anla neylese caiz

EY HAFİZ

Sadâ içre boğulma sehpâ kılma hançere
Gel hazer kıl ey hâfiz o hikmete pencere

LEYLA BİR ACAİB OLDU

Gör hüsnünde gâib oldu nasıl bulsam âna desem
Leylâ bir acâib oldu natüvânem ah bî kesem
Dü çeşmim hûn ile doldu söyleyemem ettim kase
Leylâ bir acâib oldu natüvânem ah bî kesem

ZALİM-İ BÎ VEFA

İncitip kırdın yine ah zalim-i bî vefa
Sanma zulüm eyleyip çekmeyeceksin cefa
Pâre pâre şu gönül yetişir etme bîzâr
Kalbin de sahibi var sürdürmez sana safa

ŞU GÖNÜL

Nice aşklar yalan kanar bilemez
Sevecektir deyû yanar şu gönül
Deli derler lakâb olur silemez
Yine durmaz divânedir şu gönül

GÖNÜL

Çoktan küle döndü heyâl serâser puslandı o mihr
Bir âteş-i dâimîsin yan vefâsız yâre gönül
Ah sems ile kaçsa leyal nehâr gelüp bozulsa sihr
Yan ki ol narın nurundan gelecektür çare gönül

SIRR-I AŞK

Gitmez ki bende derdi perişan edip durur
Ruhumda gizli sırrı giriftar-ı aşka sor
Ah aşikar kader bu derinden gelip vurur
Cevr içredür huzuru giriftârı aşka sor

DERT

Ayığındır çektiğin derdin senin
Dil-i şeydâ aşkı yanlıştır bilme sen
Sus derim artık yeter âh ü enin
Amma yaş dâhil kârın bil silme sen

AŞK

Derde saldın ah perişan kılma gel ahvâlini
Nâtüvân olmuş sanır eller görüp şol hâlini
Bilmiyorsan anla cânâ yar elinden yâre aşk
Aşk veren kim der seversen yâresinden çâre aşk

AKIL ODUR Kİ...

Şol hevâdan meyl alır gör mâsivâ
Mâsivâdan çıktı şeytanlar av'a
Ah tuzaktır gel uzak dur müslüman
Akl o'dur kim anlayup şeytan sava
Saklanır bir kahramanın arkasından nam arar
Amma nefsinden hevestir milletinden derdi yok
Zanneder dâim bu fânî cürm için ilham arar

Ah yalandır bildi millet bilmeyen tek ferdi yok

BELALAR

İltimastan ya belâlar bu başa
Ah utanmaz başa bakmaz ne yaşa
Ah makamdır ya da kâmdır bırakın
Geberirken vuracak baş ya taşa

SUS...

Allah diyemezdin seni nankör ne zorun var
Git merdivenin altına kaç geldi ya zinhar
Sus söyleme davan o değil nefsi müdâfa
Ah nerde vefâ kimdi senin dinine hunhar

NEY

Bilmez mi gönül aşk ne demek bak neyi dinler
Duy kalbi derûnûn sesidür hû diye inler
Gurbet ki şu dünyâda imiş âh ü eninler
Duy kalbi derûnûn sesidür hû diye inler

NİYE GAFLET

Aşk aşk diyerek sakladığın aşktaki mânâ
Ah kalbe koyandan niye gaflet niye cânâ
Gözler mi senin can mı benim bak şu cihânâ
Ah kalbe koyandan niye gaflet niye cana

DETLİ GÖNÜL

Gülümserken dü çeşminden dertli gönül sana ay
Mehtab senin deniz senin şu huzurlu ânı say
Bilirim ah hazandasın hasret olur mu kolay
Mehtab senin deniz senin huzurla zamânı say

HAYRET

Özler seni görmezse gönül sanma ıraktır
Hayret şu seven rûha yanın dâhi firaktır
Anlat bana cânâ bu ne dert içre meraktır
Hayret şu seven rûha yakın dahi firaktır

KAİNATTAN GAYE NE?

Hakk'a vasl'eyler belâdur ah senün aşkun demek
Bil helaldür bin helaldür verdüğüm binler emek
Ânı bulmaktır ya zaten kâinattan gâye ne
Hem duâ'dur hem güzeldür sahibinden istemek

GAFİL

Benliğin tiz perdesinden mûsıkî yapmış güyâ
Ah kulak vermek ne mümkün ses duyurmaz pis riyâ
Bî haberdır kültüründen bî edeptir hâle bak
Çal diyenlerden de gâfil nefse batmış oynaya

EDEP

Erkek velev dişi beden edep bilmez ise ruh
Başa beladır bu güruh olsun yüzlerine tuh
Bî Edebdür te'dib olmaz gayr bilenler aldanur
Evvel Hakk'a asi olur kuluyla eyler mi sulh

İHTİMAM

Ses sedâ yok sor hezâran nerededür
Gör gülistan içre gam vardur bugün
Gonca bekler naz tegâfûl perdedür
Âşıkân'çün ihtimam vardur bugün

ŞAD OLAN YOK

Kalmamış dünyâ tadından zerre yok

İntizârın faydasız cânâ yeter
Gör cefâ çok şâd olan bir kerre yok
Ah nazarından da geçmek bin beter

BİTEN RÜYALAR

Hep baharlar beklenirken aniden gelir kışlar
Rüyadır bu biter erken şaşkınlaşır bakışlar

YAREM ÇAREMDİR

Derde salmıştun firâkun yâredür
Ağlarum artık duyulmaz bil sesim
Bilmedüm yârem benim'çün çâredür
Hû diyenden gayridur dâim cisim

NEFSE YÜZ VERİLİNCE...

Oldu Hakk din'le bakup iki cihana tâlib
Nice asra hükmetti ol Kerim kıldı gâlib
Velew nefse yüz verdi safahat seçti o dem
Gargaşa meyli verüp kandurdu ehl-i salîb

AFFEYLE SEN YA RABBENA

Binler gûnahtan muzdarib pişman huzurundan varıp
Boynun büker eller açıp estağfirullah der garîb
Affeyle sen yâ Rabbenâ vağfirlenâ zunûbenâ
Zanneyledim şol mülk benim ah eylenir hepten hebâ
Aldanmışım vâ esefâ ben kulmuşum ah bir gedâ
Affeyle ah yâ Rabbenâ vağfirlenâ zunûbenâ

CÂNÂ

Sever sanıp da hâlâ gönülde tutma cânâ
Aman bırak unut sen velev unutma cânâ
Rüyâ rüyâ bu kendin uyan uyutma cânâ
Aman bırak unut sen velev unutma cânâ

ŞU AŞK NEDİR?

Hezârı gonca bilmez hezâra sor ne gonca
Severse göz biter tez, gönül, ömür boyunca
Şu aşk nedir bilenler sever sever doyunca
Severse göz biter tez, gönül, ömür boyunca

AFFEYLE

Dâim ilim söyler dilim hâlimse göstermez ilim
Affeyle sen ben câhilim estağfirullah yâ Halîm
Zâlim olup ettim zulüm ah kıbleden açtım elim
Affeyle sen ben câhilim estağfirullah yâ Halîm

CEZA

Müptezeldür zevzeğin sen sanma ândan kârı var
Ah aranmaz yüz çaruktur zâyî etmiş âr'ı var
Sorma yârân sorma benden hâsidin şâş haline
Belki Rahmandan cezadur nef's için inkârı var

GÖZLER Kİ...

Gözler ki veren kudreti görmezse de âmâ
Ah zikr- i hüdâdan geri kalmak ta ne cânâ
Gel zikredelim fikredelim Rabbi ne âlâ
Ah zikr-i hüdâdan geri kalmak ta ne cânâ

ADEMİN AVAZI

Bilindikçe ben der artar şu ademin avazı
Pis benlikten sâkıt olur kibre döner tevazu